

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 21 grudnia 2018 r.

**w sprawie sposobu i trybu eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków
podmiotów powiązanych w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych**

(Dz. U. z dnia 31 grudnia 2018 r., poz. 2499)

Na podstawie art. 23v ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych
(Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób i tryb eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków podmiotów powiązanych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ministrze - oznacza to ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 2) podmiocie krajowym - oznacza to podmiot krajowy w rozumieniu art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.);
- 3) procedurze trójstronnej - oznacza to procedurę wzajemnego porozumiewania się prowadzoną przez co najmniej trzy państwa;
- 4) uczestniku - oznacza to ministra, który w ramach procedury trójstronnej zawiera wiążące porozumienie w celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków podmiotów powiązanych.

§ 3. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 23t ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, w celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania dochodów podmiotów powiązanych, na wniosek podmiotu krajowego minister może dokonać korekty dochodów tego podatnika.

2. W przypadku dokonania korekty, o której mowa w ust. 1, właściwy organ podatkowy dokonuje zmiany wysokości zobowiązania podatkowego tego podatnika, w zakresie wynikającym z tej korekty.

§ 4. 1. W celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania dochodów podmiotów powiązanych, podmiot krajowy może wystąpić do ministra z wnioskiem o wszczęcie procedury wzajemnego porozumiewania na podstawie Konwencji z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych (Dz. U. z 2007 r. poz. 1080) lub na podstawie umów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska. Wniosek powinien być złożony nie później niż przed upływem trzech lat od dnia doręczenia podatnikowi lub podmiotowi z nim powiązanemu protokołu kontroli albo decyzji podatkowej, które prowadzą lub mogą prowadzić do podwójnego opodatkowania, chyba że umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania, będąca podstawą złożenia wniosku, określa inny termin. Bieg okresu trzyletniego rozpoczyna się od pierwszej z następujących dat: daty doręczenia protokołu kontroli albo daty doręczenia decyzji podatkowej.

2. Minister informuje w formie pisemnej:

- 1) podmiot krajowy o otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1,
- 2) właściwe organy innych państw o złożeniu przez podmiot krajowy wniosku, o którym mowa w ust. 1, przesyłając jednocześnie kopię tego wniosku

- w terminie jednego miesiąca od dnia jego wpływu.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej:

- 1) dane identyfikacyjne podmiotu krajowego oraz podmiotów powiązanych, których procedura dotyczy, w szczególności: nazwę, adres miejsca zamieszkania lub siedziby, numer identyfikacji podatkowej;
- 2) opis stanu faktycznego sprawy, z uwzględnieniem istniejących powiązań między podmiotem krajowym a podmiotami powiązanymi, o których mowa w pkt 1;
- 3) określenie roku podatkowego, którego wniosek dotyczy;

- 4) kopie decyzji podatkowych, protokołów kontroli lub innych dokumentów świadczących o zaistnieniu podwójnego opodatkowania;
 - 5) informacje dotyczące wszczętych przez podatnika lub podmioty powiązane, o których mowa w pkt 1, postępowań podatkowych lub sądowych, łącznie z wyrokami sądowymi wydanymi w sprawie;
 - 6) uzasadnienie wniosku, w szczególności zawierające wyjaśnienie co do stosowania zasad określonych w art. 4 Konwencji, o której mowa w ust. 1;
 - 7) oświadczenie podmiotu krajowego o gotowości bezzwłocznego udostępnienia ministrowi pełnej dokumentacji oraz udzielenia wszelkich informacji mogących mieć wpływ na wynik sprawy.
4. Na żądanie ministra wskazane przez niego dokumenty w sprawie powinny być przetłumaczone na uzgodniony z właściwymi organami innych państw, których ten wniosek dotyczy, język roboczy.
 5. Jeżeli wniosek nie zawiera wszystkich elementów wskazanych w ust. 3 i 4, minister wzywa podmiot krajowy w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania wniosku do jego uzupełnienia.
 6. Sprawę uznaje się za zgłoszoną z dniem wpływu wniosku, o którym mowa w ust. 1, zawierającego wszystkie elementy wskazane w ust. 3 i 4 lub z dniem wpływu ostatniego z dokumentów uzupełniających wniosek na wezwanie, o którym mowa w ust. 5.
 7. Jeżeli w ocenie ministra wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest uzasadniony, a sprawa nie może być przez niego załatwiona w ramach procedur krajowych, o których mowa w § 3, w sposób uwzględniający wniosek podmiotu krajowego, wszczyna on procedurę wzajemnego porozumiewania, informując o tym właściwe organy innych państw, których ten wniosek dotyczy, załączając kopie informacji, o których mowa w ust. 3. Jednocześnie o wszczęciu procedury wzajemnego porozumiewania minister informuje podmiot krajowy.
 8. Minister poinformuje - na podstawie dostępnych mu informacji - właściwe organy innych państw, których wniosek dotyczy, oraz podmiot krajowy o tym, czy wniosek został złożony w terminie określonym w ust. 1, oraz o dacie, od której liczony jest dwuletni okres określony w art. 7 ust. 1 Konwencji, o której mowa w ust. 1.
 9. Procedura wzajemnego porozumiewania powinna zostać zakończona w terminie 2 lat od daty, o której mowa w ust. 10.
 10. Bieg okresu dwuletniego, o którym mowa w ust. 9, rozpoczyna się od późniejszej z następujących dat:
 - 1) daty doręczenia ostatecznej decyzji podatkowej lub dokumentu równoważnego;
 - 2) daty zgłoszenia sprawy, o której mowa w ust. 6.
 11. Podjęcie środków odwoławczych dostępnych w ramach prawa krajowego w sprawie objętej wnioskiem nie stoi na przeszkodzie prowadzeniu procedury, o której mowa w ust. 1. Prawomocny wyrok sądu w sprawie objętej wnioskiem wyłącza stosowanie art. 7 ust. 1 Konwencji, o której mowa w ust. 1.
 12. Wynik zakończonej procedury, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę do wszczęcia postępowania w sprawie określenia wysokości dochodu lub straty podatnika.
 13. Do procedury prowadzonej na wniosek złożony na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania przepisy ust. 3-8 oraz 11 i 12 stosuje się odpowiednio.
 14. Przepisy ust. 9-12 stosuje się odpowiednio w przypadku przystąpienia ministra do procedury wszczętej na podstawie Konwencji, o której mowa w ust. 1, przez właściwe władze innych państw.
 15. Przepisy ust. 11 i 12 stosuje się odpowiednio w przypadku przystąpienia ministra do procedury wszczętej na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, o których mowa w ust. 1, przez właściwe władze innych państw.
 16. Przepisy ust. 1-12 stosuje się odpowiednio w przypadku procedur trójstronnych, wszczętych na podstawie Konwencji, o której mowa w ust. 1.
 17. Przepisy ust. 9-12 stosuje się odpowiednio w przypadku procedur trójstronnych, wszczętych na podstawie Konwencji, o której mowa w ust. 1, do których minister przystąpił jako uczestnik.
 18. Przepisy ust. 3-8 oraz ust. 11 i 12 stosuje się odpowiednio w przypadku procedur trójstronnych, wszczętych na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.
 19. Przepisy ust. 11 i 12 stosuje się odpowiednio w przypadku procedur trójstronnych, wszczętych na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, do których minister przystąpił jako uczestnik.
- § 5.** W sprawach wszczętych na podstawie wniosków, o których mowa w § 24 i § 25 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 września 2009 r. w sprawie sposobu i trybu określania dochodów osób fizycznych w drodze

oszacowania oraz sposobu i trybu eliminowania podwójnego opodatkowania osób fizycznych w przypadku korekty zysków podmiotów powiązanych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1176), oraz niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.